

*BIBLIOTHECA
CARTVSIANA*

33014
27.1.1969

BIBLIOTHECA CARTVSIANA,

Sive,

ILLVSTRIVM
SACRI CARTV-
SIENSIS ORDINIS
SCRIPTORVM
CATALOGVS.

*Auctore F. THEODORO PETREIO, eiusdem
apud Vbios familiae professo.*

ACCESSERVNT ORIGINES
omniū per Orbem CARTVSIARVM,
quas eruendo publicavit

*Reuer. D. AVBERTVS MIRAEVS, Antuer-
piensis Ecclesiae Scolarcha.*

PERMISSV SUPERIORVM.

COLONIAE,
Apud Antonium Hieratum.
ANNO M. DC. IX.

Ex cap. XXVIII. antiquorum Statutorum
D. GVIGONIS. §. 4.

Quot libros scribimus, tot nobis ve-
ritatis præcones facere videmur: speran-
tes à Domino mercedem pro omnibus,
qui per eos vel ab errore correcti fue-
rint, vel in CATHOLICAE fidei veri-
tate profecerint.

Danielis x x. vers. III.

Qui ad iustitiam erudiunt multos, ful-
gebunt quasi stellæ in perpetuas æterni-
tates.

S. B. N. - GB: 576.72250.2

Republished in 1968 by Gregg International Publishers Limited
1 Westmead, Farnborough, Hants., England

Printed in Germany

BEATISSIMO PATRI

D. BRVNONI,
CARTVSIANI INSTITV-
TI PATRIARCHAE PERQVAM
eximio, BIBLIOTHECAM hanc
suam, suaq̄ue omnia demisso
animi affectu AVCTOR
offert, dedicat-
que.

ANNVS iam voluitur ter-
tius supra viceſimum, Bea-
tiſſime PATER, quando ad-
oleſcentulus ego & contem-
ptus, imò propemodum puer, ſacra tua
militia ſigna ſecutus, ſolitaria me vita
paleſtra tyro inexpertus libens volenſ-
que cæpi accingere. Iam enim tum par-
tim auditione, partim piorum lectione
librorum perceperam, primarij nomi-
nis Anachi: etas eandem olim in tene-
ra etatis flore fuiſſe auſpicatos: vt ni-
mirum poſthabitis rerum mundana-
rum illecebris, que ſunt non tantum
fallaces, quia dubiæ; verum etiam in-
ſidioſæ, quia dulces, ad vexillum crucis
alacres conuolarent.

EPISTOLA

Ex quorum numero sciebam comprimis fuisse sanctissimum CHRISTI præcursorem Baptistam Ioannem, Paulum ac Hilarionem, Anthonium Magnum, & Theodorum illum Siceotam, aliosq; complures, qui vix pubertatis annos prætergressi, horrida tamen vastæ solitudinis loca auidè expetièrunt, ne leuitem maculare vitam fame possent. Et quidem de illo quo inter natos mulierum nemo vitam sanctimoniam maiorem surrexit, hunc in modum sacer ait Hieronymus; Sanctus IOANNES BAPTISTA sanctam habuit matrem, Pontificisque filius erat: & tamè nec matris affectu, nec patris opibus vincebatur, ut in domo parentum cum periculo viueret castitatis. Viuebat in heremo (hanc siquidem septennis est ingressus) & oculis desiderantibus Christum, nihil aliud dignabatur aspicere. Vestis aspera, zona pellicea, cibus locustæ, melq; siluestre. Cuius sanctissima vita normam alij deinde, quos superius enumeravi consecuti, rigidum carni bellum indixere. Quænam enim illic cum nequissimo humani gene-

Epist. 4 ad
Rust. cap. 2.
in fine.

DEDICATORIA.

generis hoste prælia miscuerint, quàm periculofam belli aleam sustinuerint, quas denique inauditæ cacodæmonum insidias, mundiquè fraudes ibidem sint experti, horret meminisse animus.

DE B. siquidem Paulo, annorum quindecim adolescente, quomodo in media ætate decursu vitam trãsegerit, quæve Sathana insidias pertulerit, nulli compertum esse mortalium, idem Hieronymus adserit. Qui deinde D. Hilarionis (erat & ipse ætatis planè eiusdem cum heremum peteret) res gestas elegantiori orationis genere prosequens, fatetur varijs eum diabolica nequitia portentis die noctuque exagitatam fuisse: adeo ut eum modo balatu pecorum, modo bouum mugitu, quandoque mulierum planctu, nonnunquam puerorum vagitu, imò & leonum rugitu, & vulpecularum gannitu sæpè numero insigniter sit ludificatus. Quoties enim illi nudæ, inquit, mulieres cubati, quoties largissimæ apparuere dapes?

PORRÒ ipsimet Hieronymo sanctissimam in solitudine vitam transigentem, quid euenerit, quidve aduersit atus acci-

Epist. 22.
cap. 12.

EPISTOLA

derit, norunt hi, qui elegantem illam quæ ad Eustochiũ de Virginitatis custodia extat epistola, perlustrarunt: ut potè cui sacco horrebant membra deformia, & squalida cutis Aethiopicæ carnis sitũ obduxerat. Erat siquidem in vasta illa solitudine constitutus, quæ exusta Solis ardoribus, horridum monachis præstabat commorandi domiciliũ. Vnde quotidie lachrymæ, quotidie gemitus. Et si quando repugnantem somnus immines oppressisset, nuda vix ossa humo hærentia collidebat. Sic ubi concava vallium, aspera montium, rupium prærupta cernebat, illic orationis suæ locum deligebat, illic miserrimæ illud carnis suæ ergastulum, uti ipse vocat, fessus viator reponebat. Et hæc quidem ille.

TV vero, mi Sanctissime PATER (liceat oro paterno te compellare nomine, qui tam parum ea quæ boni sunt filij, exequor) in quantavita austeritate horrendos illos Sabaudicarum alpium scopulos, in cælum usque rigentes, ac deinde etiam remotissimam Calabria heremum incolueris, quidũe ibi difficultatis

DEDICATORIA.

ratis sis perpeffus, quæue demonum praelia expertus, tute ipse melius nosti. Quippe, qui in tentatione probatus, ac fidelis inuentus, iam amplissima meritorum tuorum præmia victor in cælis, toto Diuorum cœtu adplaudente consecutus es.

TV etenim contempto nobilissimo generis tui stemmate, neglectis amicorum affectibus, calcatis mundi opibus, sprete honoribus, ut CHRISTVM nudum nudus sequerere, ad trophæum crucis, senis comitatus socijs, strenuus miles aduolasti, Romanæq; Urbis delicijs, quibus apud VRBANVM nominis eius II. liberè potiri licebat, vastissima solitudinis horrorem anteposuisti, ac saccum ciliciumq; amplissimo Rheginensis Ecclesiæ Pontificatui prætulisti, quò ab omni vitiorum nauo immunem DEO animam offerres, vincens nimirum sicut oliua fructifera in domo DEI. Psal. 51. 10.

CVIVS idcirco piëtissimo interuentu propitium nobis diuinæ Maiestatis numè supplices deposcimus, TIBIQVE hanc illustriũ sanctissimi TVI Ordinis

EPISTOLA

Scriptorū BIBLIOTHECAM, demisse offerimus, ac dicamus: illudq̄, summis imisque precibus obsecramus, ut quotquot vel è tuorum numero literarum monumentis clari hic à me recensentur, vel alibi passim tuis sub signis cum mundo, damone ac carne strenue decertant, singularem diuini numinis gratiam, excimumq̄, aliquod animi robur aduersus tartareum illum Gigantem, sanctissimarum precum tuarum subsidio cōsecuti, nullis tentationum procellis obruantur, prosternanturq̄. Arctā quippe est semita castitatis, strictus trames humilitatis, ieiunio carnē edomare, ac spiritui subiugare, difficile: sathane insidias illaso pertransire calle, rarum: noxiarum verò cogitationum illecebris non aliquando sollicitari, Angelicum potius, quàm humanum. Subrepat enim nonnunquam inopinatè auaritia cupiditas, & vendicat in me sibi sedem, iactantia cupit dominari mihi, superbia vult mihi esse rex; luxuria dicit, ego regnabo; ambitio, detractio, inuidia, & iracūdia certant in me ipso de me ipso, cuius ego potissimum esse videar.

D. Bern. ho.
4. super
Missim.

DEDICATORIA.

dear. Ego autem quantum valeo resisto, renitor quantū iuuor, Dominum meū IESVM reclamo, ipsi me defendo, quia ipsius me iuris agnosco. Ipsum mihi Deū, ipsum mihi Dominum teneo, & dico, non habeo regem nisi Dominū IESVM. Veni ergo Domine, disperge illos in veritate tua, & regnabis in me; quia tu es ipse rex meus, & DEVS meus, qui mandas salutes Iacob, tu es, qui doces manus meas ad preliū, & digitos meos ad bellum. Respice ergo iam nunc Domine IESV de cælo, & vide, & visita vineam istam CARTVSIANAM, quam per famulum tuum B. BRVNONEM, quem ut patrem in terris colimus, plantauit dextera tua; ut inebriati ab ubertate domus tue, & torrente voluptatis tue potati, cum vite finis aduenerit, ad TE qui via, veritas, & vita es, perucnire mereamur. TV namque es qui renunciantibus seculo, mansiones paras in cælo: unde immensam clementiam tuam humiliter imploramus, ut intercedente B. BRVNONE Confessore tuo, vota que profittendo fecimus fideliter implere, & ad

Psal. 43. 5.
Psal. 143. 1.
Psal. 79. 16.

EPIST. DEDICAT.

*ea qua perseverantibus in te dignatus
es promittere, valeamus salubriter per-
uenire, Qui vivis & regnas cum DEO
Patre in unitate Spiritus sancti DEVS
per omnia secula seculorum. AMEN.*

LICENTIA REVERENDI PA-
TRIS GENERALIS, au-
ctori data.

PErstate alacriter in hoc glorio-
so iuuandę Ecclesię studio. Quod
Vt faciatis, GENERALEM vobis LI-
CENTIAM damus edendi in lucem
cætera quę excudetis opuscula. Car-
tusię anno M.D.CIII.IV. Iunij.

*Frater BRVNO,
Prior Cartusie.*

I D E M.

PLacet nobis, dilectę fili , pium
vestrum, & assiduum in scriben-
do studium. Quod & laudamus, vos-
que studiosę ad pergendum in illa
propensa de re christiana benę me-
rendi voluntate, hortamur . Anno
M.DC.IV.

APPRO.

APPROBATIO CENSORIS.

ET ego GHISBERTVS SPECH-
TIVS, SS. Theologię Magister,
Apostolicę Sedis INQUISITOR, &
PRIOR Colon. Ordinis S. DOMINI-
CI, facultatem concedo, vt CARTV-
SIANA hęc BIBLIOTHECA, à Ven.
Patre THEODORO PETREIO elabo-
rata, bonis auibus in lucem eat.
Quippe in qua nihil non Catholi-
cum, nihil non honestis moribus
consentaneum reperitur. Ex Con-
uentu nostro Colonienfi anno M.
DC. Kalendis Decembris.

*Ita attestor ego qui supra
manu propria.*

ELO.

ELOGIA ALIQVOT
INSIGNIA PRAESTANTISSI-
morum quorundam virorum, qui vel vi-
tæ sanctimonia, vel eruditionis laude
celebres, literarum suarum monu-
mentis ORDINEM CAR-
TVSIENSEM COM-
mentarunt.

D. BERNARDVS ABBAS
 Claræuallensis.

I.
 Obijt anno
 Dom. M. C.
 LIII.

Nolite negligere, nolite tardare, gran-
 dis enim vobis restat via. Altissima est
 enim professio vestra, caelos transit, par Ange-
 lis est, ANGELICAE SIMILIS PVRTA-
 TI. Non enim solum vouistis omnem sanctita-
 tem, sed omnis sanctitatis perfectionem, & o-
 mnis consummationis finem. Epistola ad fra-
 tres montis Dei, seu Cartulienfes, de vita
 solitaria.

Idem epist. XI. ad Cartusienfes, & Gui-
 gonem Priorem.

*Vestra illa succensa, & succedens saluatio
 sic mihi, vt verum fatear, accepta fuit, & est;
 quasi non ab homine, sed certissimè ab illo qui
 mandat salutes Iacob, descendere videretur.
 &c. Festinus erit mihi ille ducendus dies, &*

memo-

ORDINIS CARTVS.

*memoriale sempiternum, in quo virum illum
 videre, ac suscipere merui, per quem factū est,
 vt in cordibus vestris ego reciperer.*

Idem epist. C. LIV. ad Bernardum, Prio-
 rem Cartusiæ Portarum.

*Memor antiqua mea promissionis, pro-
 positum habui & desiderium magnum trans-
 ire per vos: reuisere quos diligit anima
 mea, itineri meo solatium, laboribus leuamen,
 peccatis remedium postulare; sed culpis meis
 exigentibus factum est vt non nollem, sed vt
 non possem. Interim & tuas, & per te SAN C-
 TORVM CVM QVI BVVS ES, orationes sup-
 plex efflagito.*

* GANFRIDVS MONACHVS
 Claræuallensis, B. Bernardi quon-
 dam Notarius.

** alias Go-
 fridus vel
 Godefridus.*

Cum iam Dei famulus (BERNARDVS)
 annos aliquot in Claraualle peregrisset,
 subiit animum eius, vt S. Hugonem Gratiano-
 politanum Episcopum, & CARTVSIENSES
 fratres deuotionis causa inuiseret. IN CAR-
 TVSIA namque à viro reuerendissimo GVI-
 GONE Priore, & à cæteris fratribus insigni a-
 nimi affectu, magnaquè veneratione susceptus
 est. & cat. lib. 3. vitæ D. Bernardi, cap. I. in
 fine.

II.
*Diuus Bern.
 deuotionis
 ergo Cartusi-
 anos reuerè-
 ter inuissit.*

PE-

ELOGIA

Floruit tem-
poribus D.
Bernardi.

III.

PETRVS CLVNIACENSIS,
cognomento Venerabilis.

CARTVSIENSIS Ordinis & propositi
instituta quantum dilexerim, quantum
diligam, quantum veneratus sim, quantum am-
plectar, nouerunt multi. Ego verò magis, DEVS
autem maximè. Nam si mens mea me non fal-
lit, si conscientia mihi quod verum est attesta-
tur, sit tandem vera est sententia diuina, qua di-
cit: Nemo nouit quæ sunt hominis, nisi
spiritus hominis qui in ipso est; agnosco
me CARTVSIENSIVM à triginta iam ferè
annis, hoc est, etiam antequam præesse (vniuer-
so Cluniacensi Ordini) inciperem, PRAE
CVNCTIS PENE MORTALIBVS A-
MASSE RELIGIONEM, coluisse sincerita-
tè, amplexum esse veritatem. Lib. 6. epist. 14.
ad Eugenium Papam.

I. Cor. 2.

Et lib. VI. Epist. xxv. ad Priorem Car-
tus. Maioreuicensis.

Semper supremã pectoris mei arcè VOBIS,
vestriquæ Ordinis viris seruaui: INSTITV-
TA CARTVSIENSIA VNIVERSARVM
RELIGIONVM INSTITVTIONIBVS
PRAETVLI: à primis penè adolescētia annis
sincero affectu sacrum religionis vestrae propo-
situm colui. Vnde quando vacare potuit, quæ-
dam antiquiora vestri Ordinis loca adire fre-
quenter non pigritavi, inaccessibiles penè niui-
bus,

ORDINIS CARTVS.

bus, & à glacie altissimas rupes non abhorru-
i. Fratres inter illas montium & rupium angu-
stias Omnipotenti Domino seruientes vide-
re, visitare, atque cum eis in Domino iucūdari,
dulce habui.

Idem libro II. miraculorum,
capite xxv. II.

Seruatur in Burgundia partibus inter om-
nes Europa nostra monastici Ordinis profesio-
nes professio quædam, multis alijs eiusdem pro-
positi SANCTIOR & CAVTIOR; instituta
nostro tempore à quibusdam Patribus magnis,
DOCTIS, & SANCTIS, Magistro BRV-
NONE Coloniensi, M. Lauduino Italico, ac
quibusdam alijs verè MAGNIS, AC DEVM
TIMENTIBVS VIRIS. Qui quorundam
antiquorum Monachorum tepiditate, negligē-
tia, ac desidia prædocti, seculo abrenunciare vo-
lentes, cautius sibi suisquæ in via DEI sectatori-
bus, consulerunt; & vigilantiori oculo Ordinem
contra omnes penè Sathana insidias circumspē-
ctum instituerunt, & cæc.

NICOLAVS MONACHVS
Suessionensis, qui vixit circa an-
num Domini. M C. XX.

P

Erpendens autem vir prudens (B. Go-
DEFRIDVS, Ambianensis Antistes, qui
anno

IV.

Reperitur
illius vita
Tom. 6. Su-
rij. 8. Nouè.

ELOGIA

anno M. C. XVIII. sanctissimè in Domino obdormiuit) quam molestum, atq; adèd intolerabile sit, tot secularium tumultuum perferre tempestates, ubi comperit præclaram servorum Dei famam, qui in CARTUSIA non longè à Gratianopoli degebant, relictis omnibus, illo igne quem Dominus IESVS in terram, sua uiter ardens, ed celerius profectus est, ut quietius vni DEO vacaret. Præerat tunc Cartusia GVIGO, vir egregie doctus, & vita integritate conspicuus, omnium ore predicandus. Separatim autem degunt singuli, in domicilijs, qua Cellas vocant, ad Ecclesiam certis horis pariter conueniunt, inde taciti redeunt ad cellas suas: ad nudam carnem asperis induuntur cilicijs, quarta & sexta ferijs pane & aqua victitant: diuina contemplationi adeo adhaerent, ut iure possint cum Apostolo dicere. *NOTRA AUTEM CONVERSATIO IN CÆLIS EST, IL-LORVM QVE PRECIBVS, ET SANCTORVM MERITIS, MVNDVS CONSTARE VIDEATVR. Sed de eorum excellenti, meritoq; ab omnibus predicanda conuersatione, alijs plura dicenda relinquimus. Lib. 3. vitæ S. Godefridi, cap. 8.*

Ibidem lib. III. cap. XXIII.

Iterum circa vitam finem cepit B. Godefridus a- Rursus B. GODEFRIDVS meditatatur fugã, rursum latebras inquiriuit, rursum inuauit ad ire mōtes CARTUSIAE. Is enim locus eius animo maxi-

Contulit se ad Maiorem Cartusiam, ut relicto Episcopatu Monachum induat. Luc. 12. Instituta Cartusianorum.

Philip. 3.

ORDINIS CARTVS.

maximè sedebat. Nam de quodam CARTVSIAE fratre præclarum quiddam & memorabile referre solebat, quod toto triennio nunquã quacunq; pressus necessitate, manu verenda attingere voluerit: adeo castitatis fuit eximius cultor.

pu'd Cartusianos com-morari, atq; inter eos e-mori. Nota insignè castitatem cuiusdam Cartusiani.

PETRVS BLESENSIS ARCHIDIACONVS Bathoniensis.

CVT SANCTVM, & gloriosa opinionis Ordinem CARTVSIENSEM praua-ricando deprauas? Si attendas domum CARTVSIENSEM, quã relinquere desideras, consideres vnde venias, aut quo vadas. Hierusalèm pro Babylone, terram promissionis pro Aegypto, pro exilio patriam, cælum pro inferno, quietem & patè pro labore & miseria derelinquis. Dominus siquidem Cartusien-sis, & locus habitationis illius situs est in montibus, & scopulis, & in petris, VT SIT POTIVS HABITATIO ANGELORVM, QVAM HOMINVM. Epist. 86. ad M. Alexandrum Monachũ Cartuf.

V. Obijt circa annum Dē M. CC.

B. ANTHONINVS ARCHIPRÆFVL Florentinus, qui sanctissimè vitam finiuit an. M. CCC. LIX.

Certè valde venerabilis est ista religio CARTVSIANA, qua vsque in præsentem diem seruat rigorem suarum obseruatiarũ

VI.

per

ELOGIA

per annos circiter quadringentos. Austera si-
quidem est in multis: in abstinentia quidem,
quia prolixa ieiunia, & sextis omnibus feriis in
pane & aqua: ab esu carnum semper abstinet,
etiam in grauisima infirmitate. Parte 2. hist.
Tit. 15. cap. 22. § 2.

Ad superos
migravit cir-
ca an. Dom.
M cccc.

LXXI.

VII.

THOMAS CAMPENSIS, CO-
gnomento Malleolus, cap. IV. vitæ
Gerardi Magni.

Eo tempore mundi status in maligno vi-
debatur vndique positus: ita ut pauci es-
sent qui verbum vite moribus ac vocibus præ-
dicarent, pauciores verò qui continentiam se-
starentur; & quod dolendum erat, nomen san-
cta religionis, & status deuotionis præ inopia
spiritus, à Patrum præcedentium vestigijs ni-
mium claudicabat. Apud CARTVSIENSES
VERO LVX VITAE COELESTIS reman-
sit occultò, & carnalibus videbatur satis auste-
ra: erat tamen DEO GRATISSIMA, & spi-
ritu feruentibus optabilis atque iucunda.

Fixit anno
M.D.

IOANNES MAVBVRNVS; LI-
VRIACENSIS Monasterij Abbas, in SPE-
CVLO EXERCITIORVM spiri-
tualium, quod ROSETVM
nuncupauit.

VIII.

Si in singulis domibus per singulos annos in
visitatione, excessus tam in capitibus, quam
in membris ritè corrigerentur; non danti dese-

811

ORDINIS CARTVS.

Qui & scandala, aut dissolutiones suborirentur.
Impunitas namque excessuum, incentiuum
præstat, & ausum vitiorum. Patet istud in SA-
CRA CARTVSIENSIVM RELIGIO-
NE, QVAE MAXIMAE STETISS. IN-
VENITVR PRAETER CAETERAS RE-
LIGIONES, obstrenuam, vrfertur, Visitatio-
num, obseruantiam iuxta illud:
Per tria, fil. sol. vi, Cartusia pmanet in vi.

Hac Mauburnus Tit. 2. alpha. 8. §. 3. in fine.

IDEM §. VI.

Ideo nonnulli Religiosorum Ordines præ ca-
teris deformius ruerunt, quod non satis se inter
limites continentia & abstinentia continue-
runt. A qua euagatione quia CELEBRA-
TISSIMVS ILLE SE ORDO CARTVSI-
ENSIS, & reliquis occasionibus sibi præcauit,
idcirco adhuc in primitiuo suo flore quotidie
efflorescit.

Nempe per
silentium,
soliudinem,
& Superio-
rum visita-
tionem.

ALANVS DE RVPE, DOMINI
canus, qui obiit Suolla in Monaste-
rio Ordinis sui, anno M.
CCCC. LXIV.

GAUDE, & latere ô religio CARTV-
SIANA.

IX.

1. Tu enim sacrosancta Romana Ecclesia si-
lia es præ dilecta.
2. Tu pretiosissimis priuilegiorum monilibus per
eandem matrem præfulgens exornata.

Duodecim
insignes præ-
rogatiua Or-
dinis Cartus.

* 2

3. TUA

ELOGIA

3. TUA TEMPORE PRIMAE NATIVITATIS TVAE, NUNQUAM MACULAM IN GLORIAM TVAM PER DEFORMITATEM NOSCERIS DEDISSE.
4. Tu de fonte purissima veritatis diuinarum laudum carmina immediate & immutabiliter semper & potasti, & conseruasti.
5. Tu animabus defunctorum largissimas tuas eleemosynas singulis horis in orationibus tuis non desinis impartiri.
6. Tu integrum Verus & Nouum Testamentum singulis annis per Ordinem auribus filiorum tuorum inculcare dulciter non cessas.
7. Tu in semitis natura, quae non deficit in necessarijs, nec abundat in superfluis, indefessè incedis.
8. Tu ostiolum tuum ne pedes mulierum illud terant, cautè praeseras.
9. Tu fidem pudicitiae per iugem inclusionem immaculatam gaudes conseruare.
10. Tu thesaurum pretiosum PAUPERATIS cum ceteris essentialibus religionum inuiolabiliter obseruare comprobatus.
11. Tu tam in capite quàm in membris aequaliter & rationabiliter omnia necessaria distribuere non cessas, sine personarum acceptione.
12. Tu propter altissimi Creatoris tui amorem, esui carnis perpetuò abrenunciasti.
13. Tu asperitate vestium cilicicum, ob amorè passionis Christi, incessanter affligi non recusas.
14. Tu

ORDINIS CARTVS.

14. Tu vigilijs, ieiunijs, orationibus, carnem tuam mortificare suis cum concupiscentijs non refugis.
 15. Tu in silentio, quiete, & solitudine cella, Creatori tuo cubiculum cordis tui per dulces meditationes preparare delectaris.
 16. Tu euagandi materiam per seculum ob arctiorem tui custodiam, stabilitatis voto strictius tuis inter dixisti.
 17. Tibi è cella in caelum facilis patebit ingressus, dummodò iurium cella diligens fueris obseruatrix.
- Hæc Alanus libro de vtilitate Pfalterij B. Virginis Mariæ.

SEBASTIANVS BRANT, Argentinenſis, V. I. D. ac professor.

Spiritus sancti mihi gratiam da,
Summe caelorum moderator ô Rex,
Ordinis laudes valeam sonare
Cartusiani.

Ecquis ad vitam leuius beatam
Quisue secure citiusue tendit:
Tutius quisnam sua fata anhelat,
Cartusiano.

BRVNO tu felix merito fereris,
Qui viam latam fugiens sinistra,
Arripis dextram, prior atque factus
Cartusianus.

Spernis hæc mundi, bona quæ putantur,

ELOGIA

*Præteris cleri tumidos honores,
Quos queus plures habuisse, factus
Cartulianus.*

*Tu sacri iuris furias peritus,
Pagina sanctæ de cilibi Magister,
Charus & multis nihil ista perdis
Cartulianus.*

*Inter anfractus, dubiasque mundi
Semitas, arctam peregre capeſſis,
Et viam certam proprie inſecutus
Cartulianus.*

*Addo quod Papam, variasque pompas
Curia temmens, Calabros adisti,
Hos doces normam, struiturque turris
Cartuliana.*

*Nullus obſtabat labor aut grauamen,
Quò minus semen iaceret salutis
Corda fecundans, bonus iste miles
Cartulianus.*

*BRVNO tum demum venerande claudis
Vltimam vita peragiſque metam,
Pace tranſmigrans ſuperas ad aulas
Cartulianus.*

*Regulam linquis ſatis eminentem
Patribus multis placidam ſacratis,
Pontifex ſummus probat & decorat
Cartulianos.*

*Arce nec celſa potuit lateve
Ciuitas, lumen modio tegi, nec
Crefcit & paſſim procul, auctus ordo
Cartulianus.*

ORDINIS CARTVS.

*Non rigor quſdam Schitia aut Canopi
Accolu maior, Nitriæque montis,
Quam ſeruent caſti modo, ſobriūque,
Cartuliani.*

*Hactenus nunquam fluuio perenni
Deſerit fontis veteris ſaporem,
Degener nunquam fuit ordo viſus
Cartulianus.*

*Vos odor Chriſti bonus, aggregatus
Ex cenobitis & anachoretis,
Planè Baptiſtam, tamen amulantes
Cartuliani.*

*Mundus haud dignus fuit, vt teneres
Abditos cellis eremum colentes,
Pellibus cunctos capreis, melotis
Cartulianos.*

*Iugeant quamuis ſpatio momenti,
Et licet ſemen iaciant gementes,
Attamen lati veniunt maniplis
Cartuliani.*

*Inclitos fructus parit & ſuaues
Arbor, hanc vitem probat hortulanus,
Palmites qua fert viridantis vua
Cartuliano.*

*Sabbatha & fœdus domini tenetis,
Eſtis Eunuchi, domini volentes,
In domo vobis locus eſt herili
Cartuliani.*

Vnicui teſti tuguriū, cuſtos

ELOGIA.

*Peruigil passer, meditans columba
Et pelicanus, eremi colonus*

Cartusianus.

*Tuitur ó Christi speciose, marens
Tu genus sponso viduate charo,
Fronde non curas viridi cubare*

Cartusiane.

*Respuis quicquid iubeat voluptas,
Balneum vitas, teneros amictus,
Carnibus vesci fugis, abstinento*

Cartusiane.

*Ipsè non queris hominum diem, nec
Arrogas laudes populi caducas,
Gloria spernis stimulos inanes,*

Cartusiane.

*Vnius flocci, patriam, parentes,
Liberos, fratres, facit & sorores,
Atque fortuna bona cuncta tenet,*

Cartusianus.

*Seculi sordes fugit & prophanat,
Et suam vitam, nihil ista curat,
Dulce nil Christo sine, nil amœnum*

Cartusiano.

*Qui iugum latus teneris ab annis
Pertulit, solus sedet, & tacebit.
Se super gaudet, fore se leuatum,*

Cartusianus.

*Veste procedit cito nuptiali
Obuiam sponso, manibus nitentes*

ORDINIS CARTVS.

*Lampades gestans, oleo decoras
Cartusianus.*

*Excubat longas meditatur horas,
Craftina nullus labor est diei,
Quidve manducet, bibet aut fruatur*
Cartusianus.

*Insuper carnem violat domando,
Incolant cellas, vigilant, precantur,
Abstinent, corpus macerant flagellis,*
Cartusiani.

*Vnius iussum tolerant Prioris,
Quicquid hic mandat per agunt volentes,
Præcipit si quid grauius, facecunt*
Cartusiani.

*Rarior casus facit inde surgunt,
Paruulos petra, proprie atterendo
Baltheo lumbos, Veneremq, stringunt,*
Cartusiani.

*Id quod elongans facit hoc subire,
Claustra deserti fugiunt, manentes
Milites Christi, lachrymis vacando*
Cartusiani.

*Optimus vita modus, & probatus
Iure diceris, vtinam misello
Spes sit atletam fore me palestra*
Cartusianæ.

*Sint licet plures populo serentes
Pabulum, pauci faciunt, sed eheu'
Qua docent solus opere, iste monstrat*
Cartusianus.

ELOGIA

Rectè felicem penitus beatum,
Terq; perfectum, sine labe dicam,
Iam vale nostri memor Ordo sancte
Cartusiane.

IOANNES MVRMELLIVS,
Ruræmundanus, obiit: Dauentriæ an.
Dñi M. D. XVII. Octob. II.

XI.

A Grippinensi BRVNO qui natus in Vrbe
Dicitur, est dignus quolibet ore cani.
Nostra sed illius longè virtutibus impar,
Non audet Cliopondere pressa loqui.
Ille sacris multum versatus in artibus olim,
Parrhisii celebri nomine clarus erat.
At postquam tristis didicit miracula castis,
Continuè mundi gaudia destituit.
Assumens comites, hominum consortia vitans,
In loca secessit non habitata prius.
Illic constituit sacras feliciter ades,
Viendiq; nouum cæpit obire genus.
Imposuitq; suis æterna silentia claustris,
Nocturnis operans inuigilansq; sacris.
Hac ab Apostolica mox Maiestate probata,
Vndiq; discipulos traxit in astra via.
Inclita mirificas poscit CARTVSIA laudes,
Et quæcumq; Deo est inde sacra domus.
Hic melici resonant cantus, hic mystica sacra,
Hic pietas floret, ignea corda micant.
Absunt delicia, procul illecebrosa voluptas,
Fæminei vultus, blanditiæq; procul.

Ordo Certus,
à Sede Apo-
stolica appro-
batus.

ORDINIS CARTVS.

Et procul infesti contagio noxia mundi,
Allicit hic oculos præter honesta nihil.
Felix qui tali vita mercaris Olympum,
CARTVSIANE sacri fama decuq; chori.

HENRICVS GLAREANVS, XII.
natione Heluetius, Poeta Laureatus,
vixit tempore Caroli V.

H Vgo erat Allobrogis benè dignus Episcopus o-
Candidior quo nō vnus & alter erat. (rus, Floruit in
Viderat hic septem (dictū mirabile) stellas, Heluetia an-
In nemora excelsi verticis ire palam. no 1540.
Somnium erat, taliq; viam sibi calle parari
Coniçit ad cælum, stellæ gerasq; domos.
Hūc adijt BRVNO socijs comitantib; hisce &
Quid veniant paucis commonet ipse modis:
Inclyte fortè tuas Præsul peruenit ad aures,
Quis modo Parrhisia venerit Vrbe pauor.
Is nos hinc aliud vertit, valediximus Orbi,
Vrgemur tacito hūc numine ferre pedem.
Obstupuit Præsul, tacite præfagia mentis,
Concitant totum pectus adusque virum:
Fælices anima dixit, felicia certè
Tempora, quæ nostris vos tenuere locis.
Ite inquam, ite, viam vestro disponite fratri,
Quod petituratum est, quodq; petetis erit.
En sequar ipse ego vos, manibusq; opibusq; iuuas-
Immemorem nostri non sinet vlla dies. (bo,
Illi abeunt, loca fœda situ, squallentia mucro
Tesqua vident, rabidis vix habitanda seris.

H v e o

ELOGIA

Hvco subit, dignaq; Viris instruxit heremū.
 Et modico immensum tempore creuit opus.
 Tandemq; ipse suos mundo commisit honores.
 Rupibus vixit, montibus hisce manet.
 Hi primi tante sunt Religionis alumni,
 Hac fluit historia CARTVSIANA, Vale.

THOMAS BOZIVS LIBRO
 XXII. de signis Eccles. cap. 3.
 signo xxxv.

XIII. *Vixit nostra
 hac aetate.* Solitarij quidam cœtus, auctore B. BRV-
 NONE, excitati sunt sub an. 1084. Quan-
 ta verò sit istorum laus, è quinq; perspici potest,
 &c. BRVNO itaq; Colonienſi, vir cœlo dela-
 psus, cœtus hominū talium primus ab orbe con-
 dito est ausus instituere, maxima Germanica
 nobilitatis laude: vt essent scilicet, qui ab omni-
 bus terrenis rebus omninò abstracti, toti rerum
 diuinarum contemplatione & obtutu desig-
 nentur.

IDEM, ibidem.

Iure attribui posse videtur CARTVSIANORVM
 familijs, quod nunquam sic eorum
 mores à primæua institutione sunt collapsi, vt
 eorum leges in deteriores faciem, nedum vi-
 uenti normam, sint immutata. Quod multis
 Ordinibus non ita contigit, qui longè ab anti-
 qua puritate, vel saltem vita auctoritate, visi
 sunt deflexisse.

ANTO-

ORDINIS CARTVS.

ANTONIVS POSSEVINVS,
 Societ. IESV Theologus, in Biblio-
 theca sua selecta.

CARTVSIANI vel noua cohortes pro- XIV.
 dierunt in campum & animas plurimo-
 rum è laqueis diaboli in sanctā Domini liber-
 tatem vel VITA & VOCE, vel ASSIDVA ad
 DEVM ORATIONE, adseruarunt. Lib. v.
 cap. I III. pag. C CXXX. ex vltima Coloni-
 ensi editione apud Gyinnicum.

Habes ergo iam hic, amice Lector, quatuor-
 decim grauisſimorum Auctorum, de Ordinis
 CARTVSIENSIS integritate, vitæq; sancti-
 tate, testimonia. Quorum equidem cum nullus
 nostri fuerit instituti, hinc ed minus existiman-
 dum est, tales tantosq; probata fidei Scriptores,
 priuato voluisse indulgere affectui, Ordinemq;
 hunc nostrum plus a quo commendare. Neq; ve-
 ro hic omnes percensere fuit animus, qui bene
 ac laudabiliter de Cartusiano Ordine ante cō-
 plures annos scripserunt, sed è pluribus paucos
 nullatenus mihi omittendi fuissent Ioānes Ger-
 son, Petrus de Aliaco, Franciscus Petrarcha, Ar-
 noldus Bostius, Ioannes Trithemius, atque id
 genus alij: quos tamen breuitatis
 causa sciens volensque mis-
 sos feci.

BIBLIQ-

ELOGIA

BIBLIOTHECAE CARTVSIANAE

R. P. THEODORI PETREI, CAMPEN-
sis, Cartusiae: Colonienfis profetsi, amo-
ris ergo accinebat

REINERVS ORIVS, PHILOSOPHIAE

Doctor, ac SS. Theolog. apud Magun-
tinos, &c.

ERgo iam in scena rursum doctrina resulget,
Ergo sacrae Sophico Patres sudore, decora
Lumina Cartusiae, simul in systemate plausus
Excipiunt vno, Spolijs victricis dudum
Tempora a promeritis turgent, redit ent hea virtus
Sera laborata ridens obliuia vita.
Nimirum haud vigilis passi torpescere mentes,
Quae latij celebrat, quae gloria clara Pelasgi
Fluminis edocti, quis non sua dona profundens
Ipsam diuinis vt dotibus ambit, Olympum
Sic pleno irradiat iam terris lumine? Penna
Hic æruginæ damnata opprobria sacri
Deterit, aut atri errorum moribus umbram
Obductam pulchro virtutis sole serenat:
Ille Stagyrei pandens reserata fluenti
Ostia, quae in sacra tractantur cunq, palestra,
Discutit argente: diuina hic arte reposas
Bibliacis serfus libris & dicta reuelat:
Clarum alium historicum fert fama per ora, per oras,
Seu quæras, quos caca iocos Fortuna grauesq,
Lusit in Orbe vias, seu quantos fortiter hoste
Eiucto, nauis, superum, retulere triumphos,
Aqmna, quæ uentis pulchrum penetrare per astra.
Cætera quis fandi torrens exaquet? inane
Quid tantis metrum sudo, quæ mole fatigant

Grandi

ORDINIS CARTVS.

Grandi animos grandes? Tuus hic Theodore relucens
Ingenij dextraq, labor docta ordine docta
Sensa virosq, dedit. Dedit alto Pythius olim
Dario, tumidas gazis iactaret vt arca,
Vite marit at am plat anum cum frondibus aureis,
Mirum opus artificis, tam clara & Principe dignum.
Ille hoc. Te, autumnno meliore, be. int e racemos,
Nobilior larè vitis splendescit ab vuis
Arte laboratis, non quæ spumante Liei,
Socratico est diuoq, simul maduere liquore.
Ac velut Eoo quas decolor Indus ab orbe
Misit opes, multa celebratos laude lapillos;
Siquæ manus bellè Phrygios edocta labores
Allatus raræ pretijs admisceat artem,
Et vario varias discriminet ordine gemmas;
Quam tacitè illud opus mentemq, oculosq, tuentia
Abripit, abreptosq, tenet! pretiumne vel artem
Plus celebret? Clari hinc Onychos viridante Smar-
Mifcentur radij; Beryllus at inde rufescens (gdo
Temperat arcæis Hyacinthi cerula flammis,
Aut adamas nitido frangit candore Pyropi
Chrysolitue ignes. Oculis nil gratius vnquam.
Sic tua doctorum Theodore monilia Patrum
Tam serie baccata bona, qui corde sagaci
Et vigili excurrrens sensu lustrauerit, altæ
Materias fontesq, stupens, in sensa residet
Letitia & irrigua sentifcet gaudia mente.
Quod tibi doctrina crescenti diuite gaza,
In seros annos tantum constabit honorem,
Quantum impallescens constanti pectore chartis
Perpetua Patres sudasti inscribere Cedro.

F I N I S.